

Dialog z LN z

NP →

Re: uzasneeeeeee:

Autor: **K. Prutkov** IP: 74.86.238.xxx Datum: 08.05.2009 23:12

Já tomu rozumím tak, že principem "horkého bramboru" chcete vyjádřit "naprosto primární dynamiku" vesmíru, která se nastartuje po jeho vzniku. Přesně vzato je tomu tak, všechno ve vesmíru je v neustálé změně a pohybu, ano přesná matematická rovnováha ve stylu matematických rovnic ve skutečnosti neexistuje. Abychom, ale svět mohli nějak popsat, pro svět jeho popisu musíme nechat realitu (nebo to co tak nazýváme) jaksi "zamrznout". Pro naše zkoumání, laborování ve světě se nám svět potom rozpadá na prostorovou a časovou složku a to i navzdory tomu, že hovoříme o jejich jednotě jako třeba prostoročas, či časoprostor.

To, že vás druzí nechápou je asi proto, že používáte svůj vlastní trochu svérázný přístup a to ty druhé to patrně dráždí či rozčiluje, lidi jsou většinou vycvičeni v naučeném schematicky - operabilním myšlení, jak to označuji třeba já.

[reagovat](#)

(**citace**) Já tomu rozumím tak, že principem "horkého bramboru" chcete vyjádřit "naprosto primární dynamiku" vesmíru, která se nastartuje po jeho vzniku.

(**reakce**) : shoda coby totožnost mého a vašeho vyjádření není naprostá, ale míříme stejným směrem. Pokud pro tuto vizi používáte slovo „dynamika“ ve spojitosti se slovem opačným „statika“, pak ano, je to tento směr pohledu. Já jsem si pro něj zvolil opravdu svéráznou češtinu. Já říkám „princip střídání symetrií s asymetriemi“ (v posloupnosti stavů). Přičemž bych ony „symetrie“ považoval za grupu, která ty matematické „rovnice“ zahrnuje-obsahuje. Ano, big-bang není výbuch, ale „změna stavu“ předešlého na následný ..v té posloupnosti změn stavů dle principu „horkého bramboru“ tedy střídání symetrií s asymetriemi. Ano, po big-bangu nastává jednou z prvních „událostí“ (né-li úplně první) „rozštěpení“ symetrie veličin Délka a čas .. ze stavu symetrického pro 3+3 dimenze ... (symbolicky psáno → $x_i^3 / t_i^3 = x_i^3 / t_i^3$.. čistý nezakřivený RASTROVÝ čp bez hmoty) na dva stavy vzájemně k sobě asymetrické : časoprostor-stav a hmota-stav).

Ovšem v rovnovážném „provedení“. Čili takto, symbolicky psáno :

..... časoprostor-stav → $x_i^3 \cdot t_i^0 / x_i^0 \cdot t_i^2$

..... hmota-hmotostav → $x_i^3 \cdot t_i^1 / x_i^0 \cdot t_i^3$ (obecněji pro leptony i hadrony

$$\frac{\alpha \cdot x_i^m \cdot \beta \cdot t_k^n}{\gamma \cdot x_a^d \cdot \delta \cdot t_b^h} = 1$$

A obojí postaveno „do rovnice“, do rovnovážnosti → $x_i^3 \cdot t_i^0 / x_i^0 \cdot t_i^2 = x_i^3 \cdot t_i^1 / x_i^0 \cdot t_i^3$

[[index „i“ prezentuje každou dimenzi jako jinou, např. jim říkejme „šířka = x_1 , výška = x_2 ,hloubka = x_3 “ ; totéž pro dimenze časové t_1 ; t_2 ; t_3 které zatím nemají jméno, a které pozorujeme, že svou velikostí intervalů odvíjení času do tří směrů času jsou –kupodivu– stejné. Čili jakoby tempo času bylo do tří směrů-dimenzí stejně velké. Úvaha o tom >proč< jsou intervaly na všech časových dimenzích odvíjené-ukrajované, zde na Zemi, stejně je jinde.]]

Toto „rozštěpení“ po big-bangu na

a) „nerastrový-zbytkový časoprostor = málo křivý časoprostor“ prezentující „pole“ a na

b) hmotu = hodně křivý časoprostor = zvlnovaličkovaný, prezentující „korpuskule-elementární částice“ popsané také nějakou „vlnovou = zvlnovaličkovanou“ funkcí, tak toto „zhotovení“ dvou asymetrických stavů, které jsou v „symetrické rovnováze“

$$x_i^3 \cdot t_i^0 / x_i^0 \cdot t_i^2 = x_i^3 \cdot t_i^1 / x_i^0 \cdot t_i^3$$

vede také ke spuštění toku času, zahájení toku, odvíjení času ... a to jedním směrem ze dvou možných...; **v tomto vesmíru**, po této volbě ze dvou možností v big-bangu, je „odvíjení“ času jedním směrem onou „nevratností“ (pro hmotu). Máme „tento“ vesmír, nikoliv „opačný“ vesmír. Kdyby vesmír volil v big-bangu „opačný“ vesmír, tu druhou možnost řešení asymetrických stavů → **a**) antihmotu plovoucí ve **b**) zbytkovém antičasoprostoru, tak tam by směr toku času byl opačný (!), (((jenže kdybychom „tam“ žili, nepoznali bychom „opačnost“, také bychom „tamní směr toku času“ o něm tvrdili, že je „dopředný“ a byl by také nevratný „pro“ ten antivesmír...; tam jsou vlnobalíčky antihmoty „opačné“ a křivost zbytkového časoprostoru symetricky opačná vůči „zdejšímu“ čp. Tyto dva „modely“ **pro volbu v big-bangu** se ovšem na „ose“ rozhraní, na „stěně“ rozhraní p r o l í n a j í (!) → virtuální částice ; ony vystkočí z „antivesmíru k nám do vesmíru a naopak. Anebo jsou vlnobalíčky hmotové totožné s antihmotovými (foton) to proto, že leží ten vlnobalíček na ose na jedné ze tří os, která ho „půlí“ na dva díly symetrické ...proto je foton sám sobě antifotonom. Ostatní hmota-částice leží v kvadrantu „tohoto“ vesmíru a jeho protějšek „anti“ je „za stěnou v antivesmíru (ekelectron – proton) . Pokud se vyrobí pozitron (i lidmi i samotným vesmírem) „v tomto“ vesmíru kde on „normálně“ není (on je normálně v antivesmíru) znamená to, že jeho tvar vlnobalíčku (nenulové velikosti z dimenzí veličin Délka a Čas) byl posunut „proti času“, proti zdejšímu toku času na velmi krátkou dobu, asi shodnou s intervalem časovým, který je „uvnitř vlnobalíčku pozitronu“. Totiž každý vlnobalíček hmotový element bude mít „uvnitř“ diskrétního zvlnění „potřebných“ dimenzí >určitý kousek< té dimenze (nyní na zřeteli mějme tu časovou) který ten kousek má smět „opačný do minulosti“. Znova vulgárně : každý vlnobalíček hmotový „putuje“ vesmírem „po časové dimenzi“ jedním směrem = stárne jedním směrem, tok času je odvíjen jedním směrem, ale vlnobalíček má uvnitř „stočené dimenze“ tak, že promítneme-li je na osy, tak >kousek< té „vnitřní dimenze“ jde-odvíjí se opačným směrem, proti toku času „venkovního“. A tento „interval na časové dimenzi“ s opačnou šipkou je právě tím „žijícím časem“ té antičástice v „tomto vesmíru“ . Budu-li mít ještě někdy více času a energie tak se pokusím své vize napsat znova a znova a znova, precizovat aby to bylo jasnější. Čili doba života antičástice „v tomto vesmíru“ je tak dlouhá jako interval na časové dimenzi „uvnitř vlnobalíčku“ té částice. Virtuální částice „žijí“ na ose (symetrie) dvou světů (vesmíru a antivesmíru), které se v mikrosvětě prolínají, čili to styčné rozhraní není osa, či plocha matematická. Vlnobalíček hmotový (a těch není moc, pár leptonů a pár kvarků) je vyrobený „stop-stav“. V posloupnosti střídání stavů po big-bangu se realizuje „zesložitovávání“ „rovnic“ i „nerovnic“, především vždy „něco“ zůstane navěky „stop-stavem...i první stav asymetrického zbytkového časoprostoru je „stop-stavem“...pak každé „pole“ charakteristické je stop-stavem pro onen jev...pak se posloupnost vyvíjí do dalších interakčních stavů z nichž vystupují opět „stop-stavy“ složitější a složitější...vzájemně k sobě v rovnovážných stavech (symetrie) i narušování symetrií pro „změny stavu“ coby v ý v o j a to „v čase“.

Atd.

dál :

(citace) „...ano přesná matematická rovnováha ve stylu matematických rovnic ve skutečnosti neexistuje.“

(reakce) : Ne, vidím to jinak. Samozřejmě, že ve vesmíru existuje rovnováha, zákon zachování ... vždyť to jsou ty symetrie. Jenže ony se střídají s těmi nesymetriemi. Pak nutno vystopovat jak, kdy, proč a tvary té posloupnosti. Stop-stavy“ vyhovují a jsou pro symetrie, tj. pro ty rovnice. My rádi sledujeme „vývoj“ pomocí rovnic, tedy srovnáváme „stop-stavy“, ale ono panuje to zatracené „narušování symetrií“ které se stále zkoumá a neví se proč je !! Měl by se už konečně někdo zamyslet nad „principem střídání symetrií s asymetriemi“ a napsat do do matematiky. Říká se že když fyzik potřebuje „něco“ popsat, tak matematik vždycky na zakázku najde „nějskou“ matematickou podobu toho popisu.

(citace) „Abychom, ale svět mohli nějak popsat, pro svět jeho popisu musíme nechat realitu (nebo to co tak nazýváme) jaksi "zamrznout".“

(reakce) : Ano, to je ono o čem mluvím. To jsou ty „stop-stavy“ které vyrábí především sama příroda-vesmír a my pak k nim hledáme popis těmi matematickými rovnicemi.

(citace) „Pro naše zkoumání, laborování ve světě se nám svět potom rozpadá na prostorovou a časovou složku a to i navzdory tomu, že hovoříme o jejich jednotě jako třeba prostoročas, či časoprostor.

(reakce) : toto je nejasné a tak to rozebírat nebudu

(citace) „To, že vás druzí nechápou je asi proto, že používáte svůj vlastní trochu svérázný přístup a to ty druhé to patrně dráždí či rozčiluje...“

(reakce) : myslím že to není ten důvod. V každém století, v každé době se vize o přírodě každým autorem vyjadřovaly v nových termínech v novotvarech výslovnosti a užitím nových významových slov tad. jak každému autorovi jazyk narostl. Poté to druzí mírně kopírovali anebo postupně upravili do obecnější řeči. To že druzí nechápou to co říkám není v té mé svérázně češtině a svérázném vyjadřování, je to jejich problém né můj. Papuánec také nabízí >kořen z džungle< proti AIDS a to v řeči papuánské a inteligent z nového světa by to měl přijmout a chápat, že to nepodává v anglosasské oxfordské řeči nobelomudrce.

.....
Re: uzasneeeeeee:

Autor: Dušan Streit IP: 85.132.229.xxx Datum: 08.05.2009 22:25

Josefe, nelam si pro tento případ hlavu s matematikou.

Takový zápis NEEEXISTUJE! Matematika je symetrická (levá strana se rovná pravé). Vesmír je asymetrický kvůli nevratnému času a asymetrické kauzalitě. Než brambor

spadne do druhé ruky, původní rovnice vesmíru už neplatí.

Člověk vždy ty symetrie pouze vyzobává z asymetrického vesmíru. Vždy se jedná o idealizaci, separaci, izolaci, trivializaci a aproximaci nějakého problému. A hlavně jde vždy o symetrii DOČASNOU.

(citace) „Josefe, nelam si pro tento případ hlavu s matematikou. Takový zápis NEEEXISTUJE!“.

(reakce) : Už si hlavu s matematikou nelámu, už jsem přestal a přenechal to jiným, ale věřím, že matematické formulace mých myšlenek existují a půjdou napsat.

(citace) „Matematika je symetrická (levá strana se rovná pravé). Vesmír je asymetrický kvůli nevratnému času a asymetrické kauzalitě. Než brambor spadne do druhé ruky, původní rovnice vesmíru už neplatí.“

(reakce) : Jistě, matematika je především o „rovná se“ , o „symetriích“..., ale matematika umí i nesymetrie. (jen Navrátil to neumí).

(citace) „Člověk vždy ty symetrie pouze vyzobává z asymetrického vesmíru.“

(reakce) : ano, v tom to je, že se lidé soustřeďují pouze na ty rovnice, soustřeďují se ve vesmíru na vyhledávání rovnic, interakcí v rovnicích, v rovnováhách. Ony jsou ale vesmír jako celek rovnovážný není, on se vyvíjí v tom střídání symetrií s asymetriemi. A tu by měli vědci pokročit v myšlení a vizích o vesmíru.

To byl dialog laiků, který nám nemůžou ti grázlové Petráskové, Hálové a jim podobní nikdy zakázat (..a nezáleží na tom zda máme vědeckou nezpochybnitelnou pravdu, jako jí mají oni, či jí nemáme).

JN, 09.05.2009